

1908 yılında Meşruti yönetim sisteminin tekrar uygulanmaya konulması, birleşik bir Osmanlı toplumuna doğru yeni umutları da beraberinde getirmişti. Osmanlı Devleti'nin parçalanışı sona erecek ve toplum, eşitlik, kardeşlik ve özgürlük ilkeleri doğrultusunda bir arada yaşayabilecekti. Ancak uluslararası gelişmeler kısa sürede bu iyimser havayı dağıttı. Peşi sıra yaşanan Bosna-Hersek, Bulgaristan, Girit ve Trablusgarp problemleri Osmanlı toplumunda bir öfke seli yarattı ve Meşrutiyetin temel prensiplerinden beslenen toplumsal tepkiler görüldü. Üstelik bu tepkiler milliyetçilik duygusunu öne çıkararak, 'milli donanma', 'milli iktisat' ve 'milli devlet' gibi kavramları sadece entellektüel çevrelerde değil, farklı toplumsal kesimlerde de tartışılır hale getirdi. Bazı Osmanlı kentlerinde bu tartışmalar çok daha güçlü bir zemin üzerinde gelişti ve kentsel politik yaşamda belirgin bir ağırlık kazandı. Bu kentlerden biri, gerek kozmopolit nüfusuyla, gerekse etkili entellektüel çevreleriyle öne çıkan İzmir'dir. Öyle ki İzmir, ticari canlılığından gelen güç sayesinde boykotlara; toplumsal dinamizmi ve büyük nüfusuyla da etkili mitinglere ve gösterilere ev sahipliği yapabilmıştır. Bu çalışmayla birlikte İkinci Meşrutiyetin ilk yıllarında ortaya çıkan uluslararası problemlerin İzmir kentindeki politik yansımaları ele alınmakta ve kent toplumunun duygu ve düşüncelerinin dışa vurumu irdelenmektedir.

İZMİR KENTİNDE SİYASİ PROTESTO KÜLTÜRÜ

(1908-1912)

İZMİR KENTİNDE SİYASİ PROTESTO KÜLTÜRÜ (1908-1912)

UMUT KARABULUT

UMUT KARABULUT

İZMİR KENTİNDE SİYASİ PROTESTO KÜLTÜRÜ

(1908-1912)

